

Pánbůh řek vraťte se

Jakub Smolík

Máme v zádech svět a roky svý
a velká, malá přátelství
a chvíle, kdy se chlap rozbřečí.

My si přáli štěstí v přístavech,
i při jízdách co berou dech
a loučili se s láskou bez řečí.

R: Nám pán Bůh řek vraťte se,
zpátky k první adrese,
tam, kde každěj první lásku má.
Pojď s náma zpátky domů,
než spadnou hnízda ze stromů
a zpívej: To jsem já.

Taška dopisů a účtenek,
a starej nůž a prošlej lék,
ty jsou zápisem všech tvých životů.
Všechna divná jména jsi zapomněl,
hlavou krouží těla cos v rukou měl,
to čas je vzal a přivál samotu.

R: Nám pán Bůh řek vraťte se...

V zádech svět, ten velkej brácha,
říkával: Dej si bacha!
a hlídal tě líp než ostatní.
Měl tě rád, tak děkuj mu,
byl arénou všech tvejch snů
a na nový ti zbývá spousta dní.

R: Nám pán Bůh řek vraťte se...